

Procesy demograficzne w województwie małopolskim w latach 2000–2019 oraz w perspektywie do 2040 r.

22.09.2020 r.

W województwie małopolskim systematycznie wzrasta liczba ludności. Dalszy jej wzrost prognozuje się do 2026 r., przy czym tempo tego wzrostu będzie coraz wolniejsze. Począwszy od 2027 r. szacuje się spadek liczby mieszkańców.

Rozpatrując strukturę ludności według ekonomicznych grup wieku, widoczny jest postępujący powolny proces starzenia się populacji. Potwierdza to utrzymujący się wzrost mediany wieku, wskaźnika starości, wsparcia międzypokoleniowego czy współczynnika starości demograficznej. Mimo to województwo małopolskie nadal jest zaliczane do grupy województw młodych demograficznie (według klasyfikacji Trójkąta Osanna).

Relatywnie dobra sytuacja demograficzna w województwie małopolskim jest warunkowana przede wszystkim (notowanym od wielu lat) dodatnim przyrostem naturalnym i dodatnim saldem migracji na pobyt stały, co klasyfikuje województwo małopolskie do grupy województw aktywnych demograficznie (zgodnie z typologią Webba). Jednak według prognozy dodatni przyrost naturalny będzie się utrzymywał do 2020 r. (na wsi do 2030 r., w miastach – przez cały prognozowany okres przyrost naturalny będzie ujemny). Przewiduje się, że saldo migracji na pobyt stały w całym prognozowanym okresie będzie dodatnie.

Obserwuje się (a także prognozuje) znaczny wzrost liczby ludności w gminach sąsiadujących z Krakowem, a także pozostałymi dwoma miastami na prawach powiatu – Nowym Sączem i Tarnowem, co może wskazywać na postępujący proces suburbanizacji, czyli rozprzestrzeniania się miast na tereny podmiejskie.

Zgodnie z prognozą ludności, gminy województwa małopolskiego będą się charakteryzować względnie dobrą sytuacją demograficzną (podobnie jak gminy w województwie pomorskim, wielkopolskim czy położone w centralnej części mazowieckiego). W latach 2019–2030 ubytek ludności będzie miał miejsce w blisko 1/3 gmin województwa małopolskiego (56 spośród 182 gmin) i będzie dotyczył w głównej mierze gmin położonych w północnej oraz zachodniej części województwa.

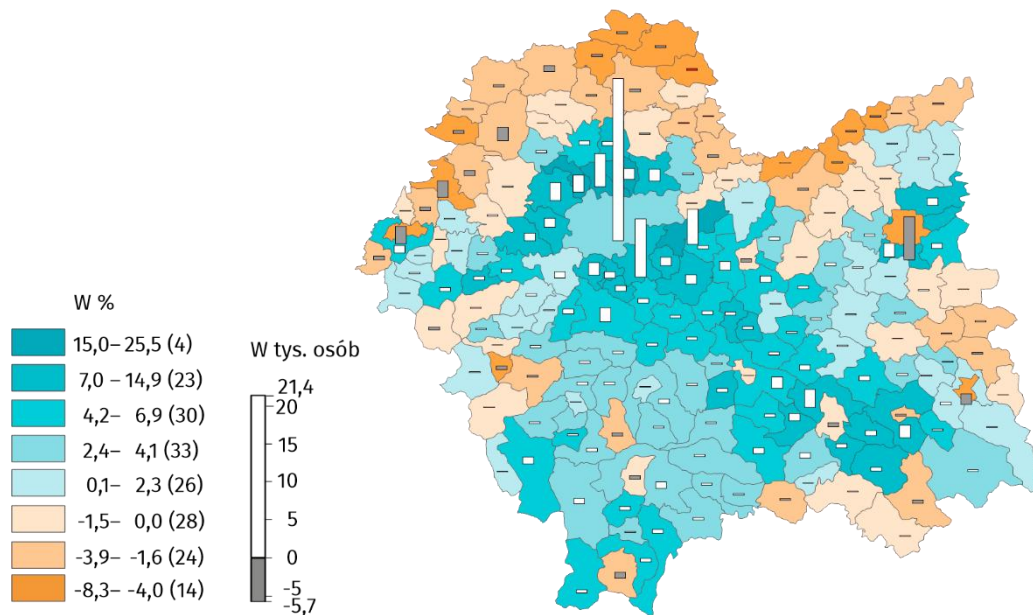
1. Ludność

W województwie małopolskim liczba ludności systematycznie wzrasta. W 2019 r. liczba ta wyniosła 3410,9 tys. osób i wzrosła o 5,6% w relacji do 2000 r. Prognozuje się wzrost liczby ludności województwa do 2026 r., przy czym tempo tego wzrostu będzie coraz wolniejsze. Po tym okresie szacuje się spadek liczby mieszkańców. Zgodnie z prognozą, w 2030 r. liczba ludności w wojewódzkim wyniesie 3403,1 tys., a w 2040 r. – 3354,6 tys. osób.

W 2019 r. w 16 spośród 22 powiatów województwa małopolskiego zaobserwowano wzrost liczby ludności w porównaniu z 2000 r., przy czym najwyższy w powiecie wielickim (o 27,9%), a w dalszej kolejności w krakowskim (o 17,8%) oraz nowosądeckim (o 13,6%). W 6 powiatach liczba mieszkańców zmniejszyła się. Największy jej ubytek odnotowano w Tarnowie (o 10,2%), a następnie w powiecie miechowskim i chrzanowskim (odpowiednio o 6,1% i 3,8%).

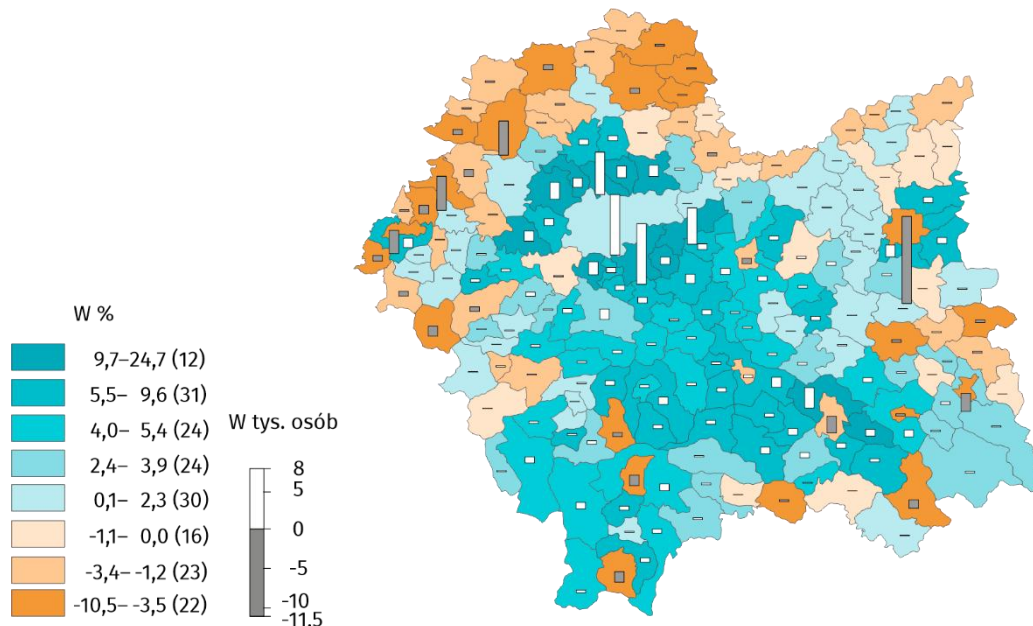
Spośród gmin województwa małopolskiego, w 2019 r. w porównaniu z 2000 r. największy przyrost ludności odnotowano w gminie Zielonki (o 64,9%). Do grupy gmin z dużym przyrostem ludności należały także Michałowice (wzrost o 52,2%) i Wielka Wieś (o 46,9%). Największy ubytek ludności w omawianym okresie wystąpił w gminie Bolesław w powiecie dąbrowskim (spadek o 12,7%), a w dalszej kolejności w gminach Słaboszów i Książ Wielki (odpowiednio o 12,2% i 11,3%).

Mapa 1. Zmiana liczby ludności według gmin w latach 2010–2019

W końcu 2019 r. w miastach województwa małopolskiego mieszkało 1644,2 tys. osób, a na wsi 1766,7 tys. osób. W porównaniu z 2000 r. wzrosła zarówno liczba ludności miast jak też wsi, odpowiednio o 0,9% i 10,9%. Współczynnik urbanizacji wyrażony poprzez udział ludności zamieszkałej w miastach w ogólnej liczbie ludności w województwie małopolskim wyniósł w 2019 r. 48,2% i był o 2,4 p. proc. niższy niż w 2000 r. (50,6%). Według prognozy ludność mieszkająca na wsi nadal będzie stanowiła ponad połowę populacji województwa, przy czym jej udział w ogólnej liczbie ludności województwa będzie się zwiększał. W 2040 r. współczynnik urbanizacji zmniejszy się do 44,6%.

Mapa 2. Zmiana liczby ludności w latach 2018–2030 (prognoza)

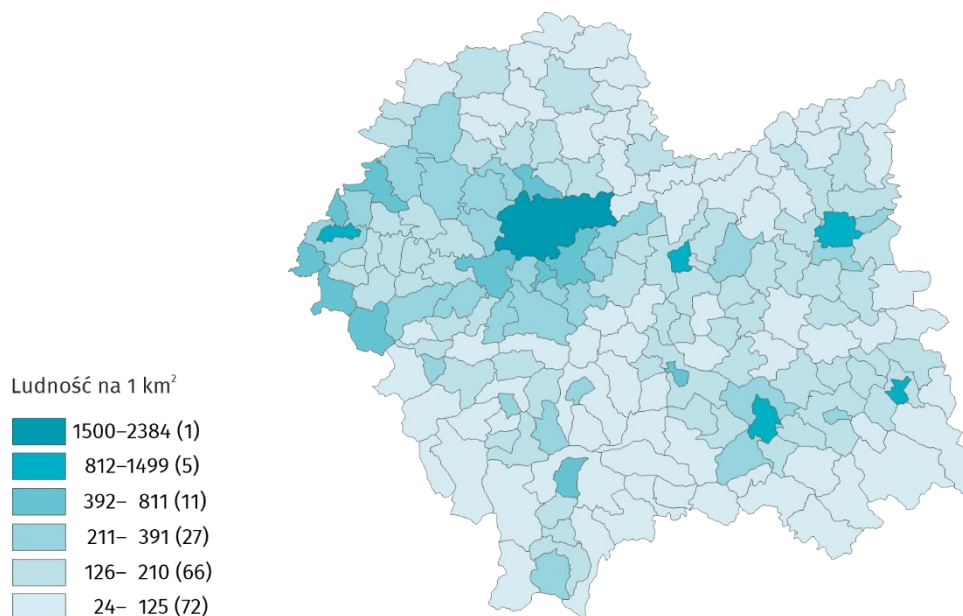

Gminy województwa małopolskiego będą się charakteryzować relatywnie dobrą sytuacją demograficzną. W latach 2019–2030 ubytek ludności będzie miał miejsce w blisko 1/3 gmin (56 spośród 182 gmin) i będzie dotyczył w głównej mierze gmin położonych w północnej oraz zachodniej części województwa. Najgłębszy spadek liczby ludności wystąpi w Tarnowie (10,0%), a w dalszej kolejności Gorlicach (9,6%) oraz Oświęcimiu (9,0%). Największy przyrost ludności będzie obserwowany w gminach położonych w sąsiedztwie Krakowa: Zielonki (o 22,0% więcej), Michałowice (o 15,2%), Niepołomice (14,0%), Mogilana (13,3%) i Wieliczka (11,5%). Prognozuje się, że w Krakowie liczba ludności w omawianym okresie pozostanie na podobnym poziomie.

W 2019 r. w porównaniu z 2000 r. gęstość zaludnienia województwa małopolskiego wzrosła o 12 osób na 1 km² i wynosiła 225 (213 w 2000 r.).

Wśród powiatów województwa małopolskiego w 2019 r. odnotowano znaczne zróżnicowanie gęstości zaludnienia, od najniższego w powiecie miechowskim (72 osoby/km²) do najwyższego w miastach na prawach powiatu: Krakowie (2384 osób/km²), Tarnowie (1499 osób/km²) i Nowym Sączu (1455 osób/km²). Największy wzrost gęstości zaludnienia w 2019 r. w stosunku do 2010 r. wystąpił w powiecie wielickim (o 13,8%). Gęstość zaludnienia wzrosła również w powiatach krakowskim (o 7,6%) oraz myślenickim (o 5,0%). Natomiast największy spadek omawianego wskaźnika odnotowano w Tarnowie (o 4,9%). Spadek gęstości zaludnienia odnotowano również w powiatach miechowskim (o 4,0%) oraz olkuskim (o 3,2%).

W 2019 r. w województwie małopolskim najwyższą gęstością zaludnienia cechowała się gmina miejska Oświęcim (1267 osób/km²). Duże zagęszczenie ludności notowano również w gminach miejskich Gorlice (1163 osób/km²) i Bochnia (995 osób/km²). Największy wzrost wskaźnika w porównaniu z 2010 r. odnotowano w gminie Zielonki (o 25,3%), a w dalszej kolejności w gminach Wielka Wieś (o 23,4%) oraz Niepołomice (o 20,7%). W latach 2010–2019 największy spadek gęstości zaludnienia notowano w gminie Bolesław w powiecie dąbrowskim (o 8,7%). Omawiany wskaźnik zmniejszył się również w gminie Kozłów (o 7,0%) oraz Słaboszów (o 6,1%).

Mapa 3. Gęstość zaludnienia według gmin w 2019 r.

W strukturze ludności według płci w województwie małopolskim przeważały kobiety. Przewagę liczebną kobiet odzwierciedla współczynnik feminizacji, liczony jako relacja liczby kobiet przypadających na 100 mężczyzn, który w 2019 r. wyniósł 106 i miał taką samą wartość jak w 2000 r. Prognozuje się, że w 2040 r. na 100 mężczyzn będzie przypadać 105 kobiet.

Struktura ludności według ekonomicznych grup wieku w 2019 r. przedstawiała się następująco:

- udział ludności w wieku przedprodukcyjnym wyniósł 19,0% (spadek o 6,4 p. proc. w stosunku do 2000 r.),
- udział ludności w wieku produkcyjnym w ogólnej liczbie ludności w 2019 r. wyniósł 60,6% (wzrost o 0,8 p. proc.),
- udział ludności w wieku poprodukcyjnym wyniósł 20,4% (wzrost o 5,6 p. proc.).

Współczynnik obciążenia demograficznego, czyli liczba ludności w wieku nieprodukcyjnym (przed- i poprodukcyjnym) przypadająca na 100 osób w wieku produkcyjnym, w 2019 r. osiągnął wartość 65 wobec 67 w 2000 r. Według prognozy, w 2040 r. współczynnik osiągnie wartość 80.

Współczynnik urodzeń żywych obliczany jako liczba urodzeń żywych na 1000 ludności w 2019 r. dla województwa małopolskiego wyniósł 10,9 i miał zbliżoną wartość do wskaźnika w 2000 r. (11,0). Współczynnik płodności kobiet w 2019 r. wyniósł 45,1‰ wobec 42,1‰ w 2000 r., natomiast współczynnik dzietności wyniósł 1,49 (podobnie jak w 2000 r.).

W 2019 r. współczynnik natężenia zgonów, wyrażający liczbę zgonów na 1000 ludności, wyniósł 9,7 wobec 8,9 w 2000 r.

Przyrost naturalny w województwie małopolskim w ostatnich latach utrzymał się na poziomie dodatnim i w przeliczeniu na 1000 ludności wyniósł 1,2 w 2019 r. (2,1 w 2000 r.).

W województwie małopolskim w 2019 r. w porównaniu z 2000 r. zmniejszyła się liczba zawieranych małżeństw. Na 1000 ludności w 2019 r. przypadało 5,3 nowo zawartych małżeństw wobec 5,7 w 2000 r. Liczba rozwodów na 1000 ludności w 2019 r. wyniosła 1,4 i była wyższa o 0,6 p. proc. niż w 2000 r. (0,8).

W 2019 r. w województwie małopolskim saldo migracji na pobyt stały było dodatnie i w przeliczeniu na 1000 ludności wyniosło plus 2,0 wobec plus 0,6 w 2000 r.; w miastach – plus 2,4 (minus 0,4 w 2000 r.), a na wsi – plus 1,7 (bez zmian w porównaniu z 2000 r.). Saldo migracji wewnętrznej na pobyt stały na 1000 ludności wyniosło plus 1,7 (plus 0,7 w 2000 r.), natomiast saldo migracji zagranicznej – plus 0,3 (minus 0,1).

Zgodnie z klasyfikacją Webba, w 2019 r. województwo małopolskie znajdowało się w grupie województw aktywnych demograficznie (typ C).

Klasyfikacja wyróżnia 8 typów oznaczonych literami od A do H. Pierwsze cztery typy A–D charakteryzują jednostki aktywne demograficznie (rozwojowe), natomiast typy E–H oznaczają jednostki nieaktywne (depopulacyjne).

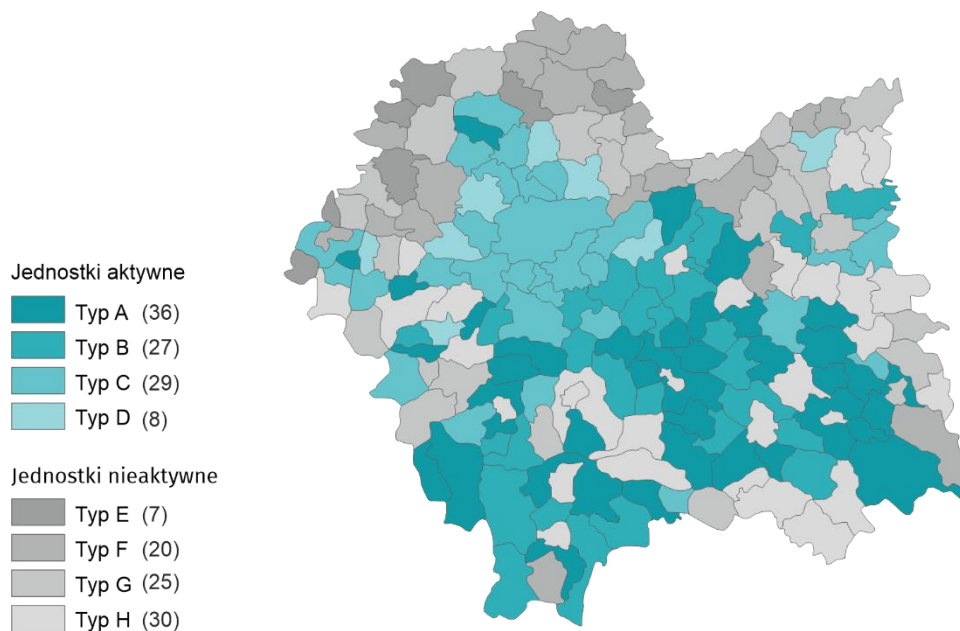
Typy demograficzne według Webba – jednostki AKTYWNE

- Typ A – dodatni przyrost naturalny przewyższa ujemne saldo migracji,
- Typ B – dodatni przyrost naturalny jest wyższy od dodatniego salda migracji,
- Typ C – dodatni przyrost naturalny jest niższy od dodatniego salda migracji,
- Typ D – ujemny przyrost naturalny jest kompensowany przez dodatnie saldo migracji.

Typy demograficzne według Webba – jednostki NIEAKTYWNE

- Typ E – ujemny przyrost naturalny nie jest kompensowany przez dodatnie saldo migracji,
- Typ F – ubytek ludności powodowany jest w większym stopniu ujemnym przyrostem naturalnym niż ujemnym saldem migracji,
- Typ G – ubytek ludności powodowany jest w większym stopniu ujemnym saldem migracji niż ujemnym przyrostem naturalnym,
- Typ H – dodatni przyrost naturalny nie kompensuje ujemnego salda migracji.

Mapa 4. Typologia demograficzna gmin według Webba w 2019 r.

W 2019 r. spośród 182 gmin województwa małopolskiego, 100 zakwalifikowano do aktywnych demograficznie, czyli zaludniających się. Relację pomiędzy dodatnim przyrostem naturalnym, który przewyższył ujemne saldo migracji (Typ A) odnotowano w 36 gminach. Zależność pomiędzy dodatnim przyrostem naturalnym wyższym od dodatniego salda migracji (typ B) oraz niższym od dodatniego salda migracji (typ C) zaobserwowano w 56 gminach. Ujemny przyrost naturalny był kompensowany przez dodatnie saldo migracji (typ D) w 8 gminach.

Do nieaktywnych demograficznie zaliczono 82 gminy. W 7 gminach ujemny przyrost naturalny nie był kompensowany przez dodatnie saldo migracji (typ E), w 45 gminach ubytek ludności spowodowany został raz w większym stopniu ujemnym przyrostem naturalnym niż ujemnym saldem migracji (typ F) i na odwrót ujemnym saldem migracji niż ujemnym przyrostem naturalnym (typ G). Dodatni przyrost naturalny (typ H) nie rekompensował ujemnego salda migracji i był powodem ubytku ludności w 30 gminach.

2. Struktury ludności

W 2019 r., podobnie jak w latach poprzednich, ponad połowę ludności, tj. 51,5% województwa małopolskiego stanowiły kobiety. Współczynnik feminizacji utrzymywał się od 2010 r. na tym samym poziomie i wynosił 106 kobiet. Przewaga liczebna kobiet była większa w miastach niż na wsi (miasta – 111 kobiet na 100 mężczyzn, na wsi – 101 kobiet).

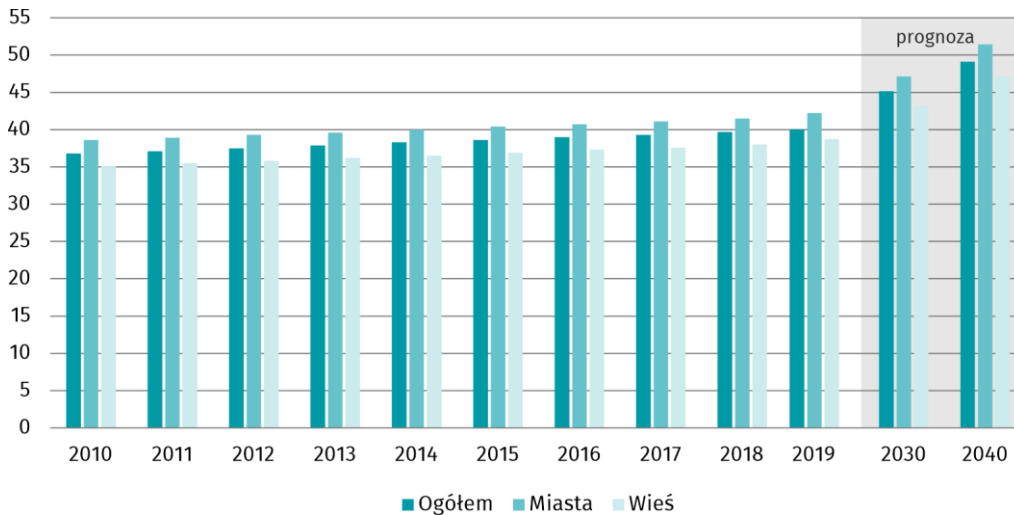
W strukturze ludności według ekonomicznych grup wieku widoczny jest postępujący powolny proces starzenia się populacji. Potwierdza to utrzymujący się wzrost mediany wieku, wskaźnika starości, wsparcia międzypokoleniowego oraz współczynnika starości demograficznej.

Na koniec 2019 r. mediana wieku w województwie małopolskim wynosiła 40,0 lat (36,8 lat w 2010 r.). Prognozuje się wzrost mediany wieku ludności do 45,2 lat w 2030 r. i 49,1 lat w 2040 r.

Wykres 1. Mediana wieku ludności według miejsca zamieszkania

Stan w dniu 31 grudnia

Przeciętnie ludność w miastach województwa w 2019 r. była starsza o 3,3 roku od ludności mieszkającej na wsi (podobnie jak w 2010 r.). Średni wiek mieszkańca miast wynosił 41,7 lat (38,6 lat w 2010 r.). W województwie statystyczny mężczyzna był młodszy od kobiety o blisko 3 lata (o ponad 3 lata w 2010 r.).

Statystycznie najmłodsi mieszkańcy województwa małopolskiego mieszkali w powiecie limanowskim, gdzie mediana wieku wynosiła 36,1 lat, a najstarsi w Tarnowie – 44,0 lata.

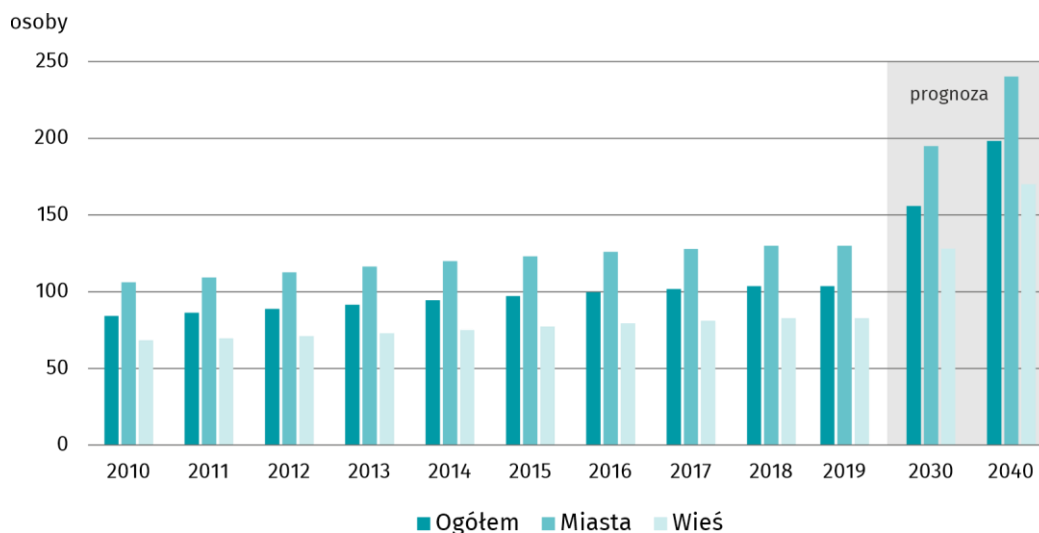
W przekroju gmin, najmłodszymi mieszkańcami byli mieszkańcy gminy Słopnice – mediana wieku wynosiła tam 32,1 lat, a najstarszymi mieszkańcy gminy Bukowno (powiat olkuski) – 45,2 lat.

Wskaźnik starości – relacja pokoleniowa dziadków i wnuczków, tj. liczba osób w wieku 65 i więcej lat przypadająca na 100 osób w wieku 0–14 lat.

Wskaźnik starości w województwie małopolskim z roku na rok wzrasta. W 2019 r. wynosił 105 osób (84 w 2010 r.). Według prognozy nadal będzie się zwiększać relacja osób w wieku 65 lat i więcej na 100 osób w wieku 0–14 lat. W 2040 r. wskaźnik starości wyniesie 198.

Wykres 2. Wskaźnik starości według miejsca zamieszkania

Stan w dniu 31 grudnia

W 2019 r. spośród powiatów najwyższy wskaźnik starości odnotowano w Tarnowie (167 osób), a najniższy w powiecie limanowskim (68 osób). Na przestrzeni dziewięciu lat największy wzrost wartości wskaźnika zaobserwowano w Tarnowie (o 55 osób), a najmniejszy w Krakowie i powiecie wielickim (po 11 osób).

W 2019 r. najwyższa wartość wskaźnika starości wystąpiła w gminie Gręboszów (182 osoby), a najniższa w gminie Słopnice (46 osób). W latach 2010–2019 najwyższym wzrostem wskaźnika charakteryzowała się gmina Bolesław w

powiecie olkuskim (o 63 osoby), natomiast spadek wartości wskaźnika odnotowano jedynie w 4 gminach, z czego największy wystąpił w gminie Bolesław w powiecie dąbrowskim (o 19 osób).

Według prognozy w 2030 r. w 3/4 (76,4%) gmin województwa małopolskiego na 100 osób w wieku 0–14 lat będzie przypadało ponad 100 osób w wieku 65 lat i więcej. Najmniej korzystna sytuacja, z najwyższą wartością wskaźnika, wystąpi w Tarnowie (241), a w dalszej kolejności w gminach Chrzanów (231) i Olkusz (229) oraz w gminach miejskich: Gorlice (227), Bukowno (226) i Oświęcim (212). Wskaźnik starości przyjmie najniższe wartości w gminach: Słopnice (61), Łabowa (73), Nawojowa (75), Niedźwiedź (76), Kamienica (77) oraz Podegrodzie i Kamionka Wielka (po 78).

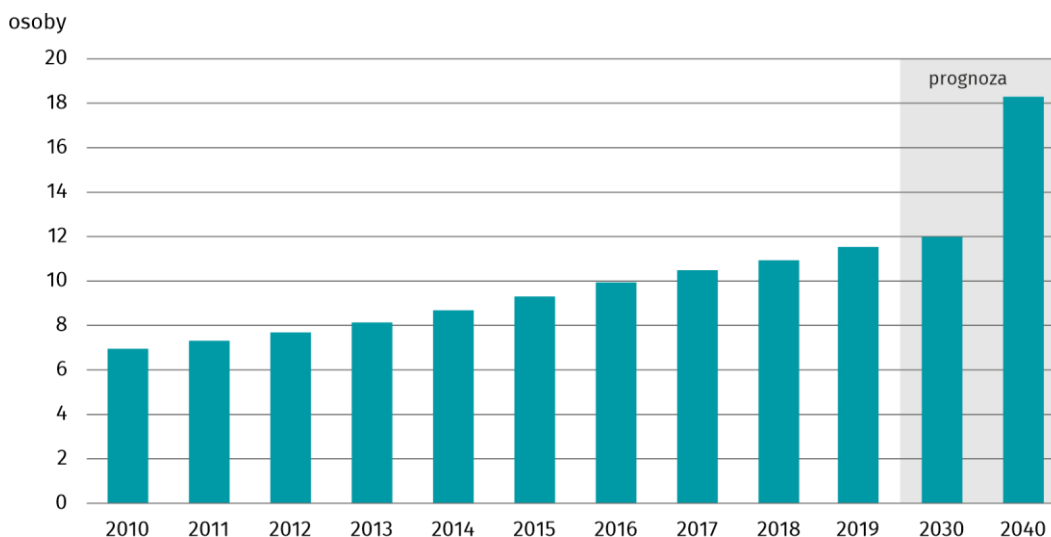
Wskaźnik wsparcia międzypokoleniowego, zwany również wskaźnikiem wsparcia osób najstarszych, to liczba osób w wieku 85 lat i więcej przypadająca na 100 osób w wieku 50–64 lata.

W 2019 r. w województwie małopolskim wskaźnik wsparcia międzypokoleniowego wynosił 11 osób wobec 7 w 2010 r. Prognozuje się, że wskaźnik w 2030 r. osiągnie wartość 12, a w 2040 r. 18.

W 2019 r. zaobserwowano zróżnicowanie przestrzenne wskaźnika – najwyższą wartość osiągnął w Krakowie (15 osób), a najniższą w powiecie myślenickim (9 osób). W 2010 r. z kolei najwyższą wartość wskaźnika odnotowano w powiecie miechowskim (11 osób), a najniższą w powiecie oświęcimskim (6 osób). Na przestrzeni dziewięciu lat wskaźnik wsparcia międzypokoleniowego najbardziej wzrósł w Krakowie (o 8 osób).

Spośród gmin w 2019 r. najwyższą wartość wskaźnika wsparcia międzypokoleniowego odnotowano w gminie Bolesław w powiecie olkuskim (18 osób), a najniższą w gminie Mogilany (7 osób). W 2010 r. najwyższą wartość wskaźnika zaobserwowano w gminie Wietrzychowice (17 osób), a najniższą w gminie Niedźwiedź (4 osoby).

Wykres 3. Wskaźnik wsparcia międzypokoleniowego
Stan w dniu 31 grudnia

Współczynnik starości demograficznej to udział osób w wieku 60 lub 65 lat i więcej w ogólnej liczbie ludności. W opracowaniu wzięto pod uwagę ludność w wieku 65 lat i więcej.

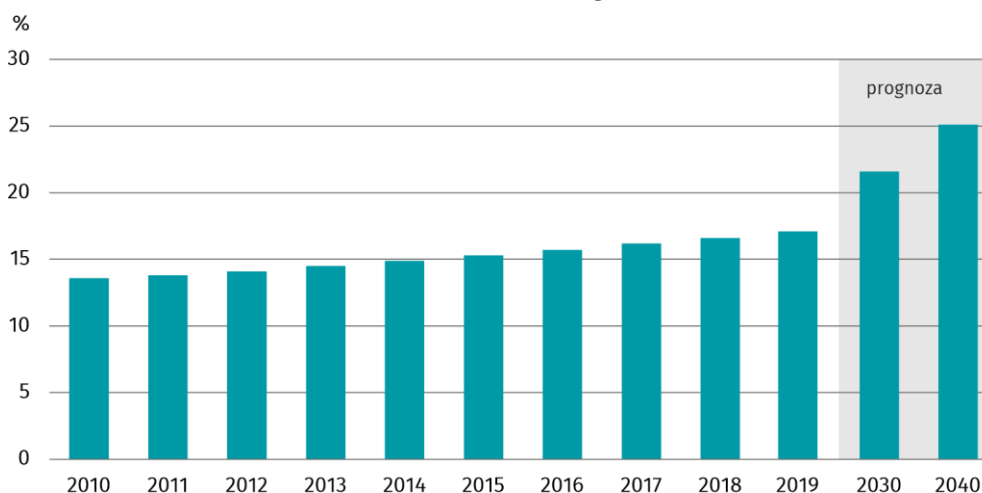
W 2019 r. w województwie małopolskim osoby w wieku starszym (tj. 65 lat i więcej) stanowiły 17,0% ogólnej liczby ludności, tj. więcej o 3,4 p. proc. w porównaniu z 2010 r. Zgodnie z prognozą współczynnik starości demograficznej wyniesie 21,6% w 2030 r. i 25,1% w 2040 r.

W 2019 r. wartości powyżej średniej w województwie osiągnęło 9 powiatów, w tym najwyższą odnotowano w Tarnowie (21,5%), a najniższą w powiecie nowosądeckim (13,0%). W latach 2010–2019 we wszystkich powiatach województwa małopolskiego odnotowano wzrost udziału osób starszych (65 lat i więcej) w ogólnej liczbie ludności danego powiatu, z czego największy w Tarnowie (o 6,4 p. proc.).

Spośród gmin w 2019 r. najwyższą wartość współczynnika starości demograficznej zaobserwowano w gminie miejskiej Oświęcim (22,5%), a najniższą w gminie Słopnice (9,7%). Na przestrzeni dziewięciu lat największy wzrost udziału osób w wieku 65 lat i więcej w ogólnej liczbie ludności danej gminy wystąpił w gminie Olkusz (o 7,4 p. proc.), natomiast spadek odnotowano jedynie w gminie Bolesław w powiecie dąbrowskim (o 2,2 p. proc.).

W 2030 r. najwyższa wartość współczynnika starości demograficznej wystąpi w gminie miejskiej Gorlice (28,5%), a w dalszej kolejności w gminie Chrzanów (28,1%) i Tarnowie (27,8%). Najniższa wartość wskaźnika będzie notowana w gminie Słopnice (12,4%).

Wykres 4. Współczynnik starości demograficznej
Stan w dniu 31 grudnia

Podwójne starzenie się ludności to wzrost udziału osób w wieku 80 lub 85 lat i więcej w liczbie ludności w wieku 65 lat i więcej. W opracowaniu wzięto pod uwagę liczbę ludności 80 lat i więcej.

W 2018 r. udział osób w wieku tzw. „sędziwym”, tj. 80 lat i więcej, w liczbie ludności 65 lat i więcej wynosił 26,2%, tj. więcej o 1,1 p. proc. w porównaniu z 2010 r.

Spośród powiatów w 2019 r. najwyższy udział ten odnotowano w powiecie tarnowskim (29,0%), a najniższy w wielickim (23,6%). Na przestrzeni dziewięciu lat największy wzrost udziału osób w wieku 80 lat i więcej w liczbie ludności 65 lat i więcej danego powiatu odnotowano w powiecie oświęcimskim (o 4,3 p. proc.).

W 2019 r. w przekroju gminnym najwyższa wartość wskaźnika wystąpiła w gminie Gręboszów (37,8%), a najniższa w gminie miejskiej Bochnia (19,9%). W 2010 r. z kolei najwyższą wartość wskaźnika odnotowano w gminie Wietrzychowice (35,5%), a najniższą w gminie Chętnik (18,5%).

W 2030 r. do grupy gmin o najwyższym udziale liczby ludności w wieku 80 lat i więcej w liczbie ludności w wieku 65 lat i więcej będą należały miasta: Kraków (30,4%), Oświęcim (29,7%), Tarnów (28,2%), Nowy Targ i Bochnia (po 27,5%). Prognozuje się, że najniższe wartości wskaźnika wystąpią w gminach: Lipnica Murowana (17,7%), Siepraw (17,8%), Lanckorona (18,5%) oraz Dobczyce (18,7%).

Następstwem postępującego procesu starzenia się społeczeństwa jest stopniowe zmniejszanie się udziału ludności w wieku przedprodukcyjnym przy jednoczesnym wzroście udziału ludności w wieku poprodukcyjnym.

W końcu 2019 r. liczba ludności w wieku przedprodukcyjnym w województwie małopolskim wynosiła 649,0 tys. osób i w porównaniu z 2010 r. zmalała o 2,2%. Udział ludności tej grupy ekonomicznej w ogólnej zbiorowości wynosił 19,0% (19,9% w 2010 r.). Według prognozy odsetek osób w wieku przedprodukcyjnym zmniejszy się do 14,8% w 2040 r.

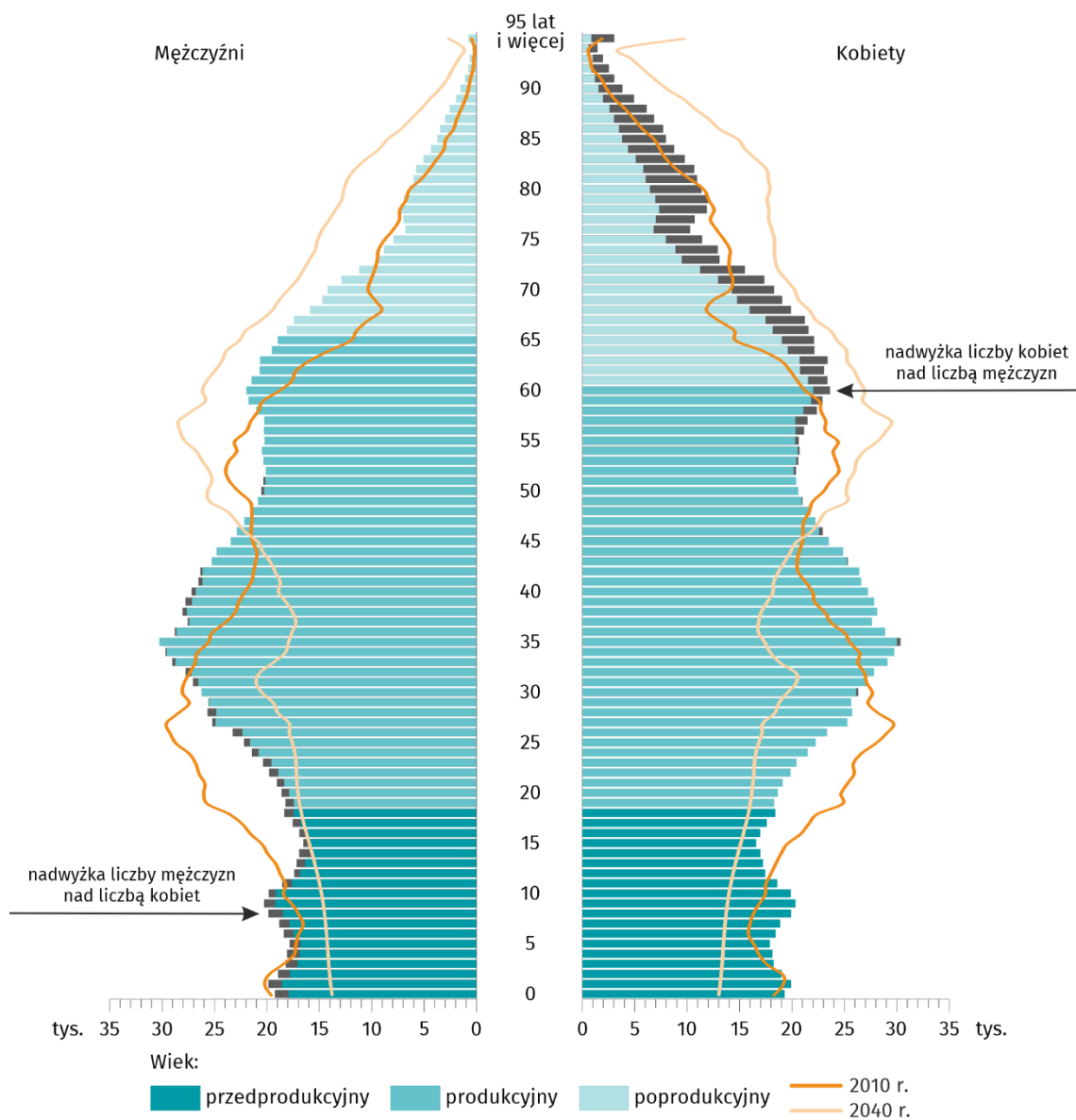
W układzie powiatowym największy udział ludności w wieku przedprodukcyjnym w ogólnej liczbie ludności danego powiatu odnotowano w powiecie limanowskim (23,1%), natomiast najmniejszy w Tarnowie (15,6%). W 2019 r. w przekroju gminnym największy udział dzieci i młodzieży (17 lat i mniej) w ogólnej liczbie ludności danej gminy odnotowano w gminie Słupnice (25,9%), a najmniejszy w gminie Gręboszów (12,4%).

Liczba ludności w wieku produkcyjnym w końcu 2019 r. w województwie małopolskim wynosiła 2065,8 tys. osób i zmniejszyła się w porównaniu z 2010 r. o 2,7%. Udział tej grupy ludności w ogólnej liczbie ludności wynosił 60,6% (63,6% w 2010 r.). Według prognozy odsetek osób w wieku produkcyjnym zmniejszy się do 54,7% w 2040 r.

W 2019 r. największy udział ludności w wieku produkcyjnym w ogólnej zbiorowości powiatu odnotowano w powiecie dąbrowskim (63,4%), a najmniejszy w Tarnowie (58,7%). W 2019 r. największy udział ludności w wieku produkcyjnym w ogólnej zbiorowości danej gminy wynoszący 66,2% odnotowano w gminie Bolesław w powiecie dąbrowskim, a najmniejszy w gminie Słaboszew (56,9%).

Odnotowano wzrost liczby ludności w wieku poprodukcyjnym. W końcu analizowanego okresu grupa ta liczyła 696,1 tys. osób i w porównaniu z 2010 r. wzrosła o 26,4%. Udział omawianej grupy w ogólnej liczbie ludności w końcu 2019 r. wynosił 20,4% (16,5% w 2010 r.). Według prognozy udział ten zwiększy się do 30,5% w 2040 r.

W 2019 r. największy udział ludności w wieku poprodukcyjnym w ogólnej liczbie ludności danego powiatu zaobserwowano w Tarnowie (25,7%), a najmniejszy w powiecie nowosądeckim (15,7%). Spośród gmin największy udział ludności w wieku poprodukcyjnym w ogólnej zbiorowości danej gminy odnotowano w gminie miejskiej Oświęcim (26,5%), a najniższy w gminie Słupnice (11,6%).

Współczynnik obciążenia demograficznego to relacja między liczbą ludności w wieku nieprodukcyjnym (tj. przedprodukcyjnym i poprodukcyjnym) na 100 osób w wieku produkcyjnym.

Wykres 6. Struktura ludności według ekonomicznych grup wieku

W województwie małopolskim utrzymała się tendencja wzrostowa współczynnika obciążenia demograficznego, a jego wartość w 2019 r. osiągnęła 65 osób wobec 57 osób w 2010 r. W 2040 r. na 100 osób w wieku produkcyjnym będzie przypadać 80 osób w wieku nieprodukcyjnym.

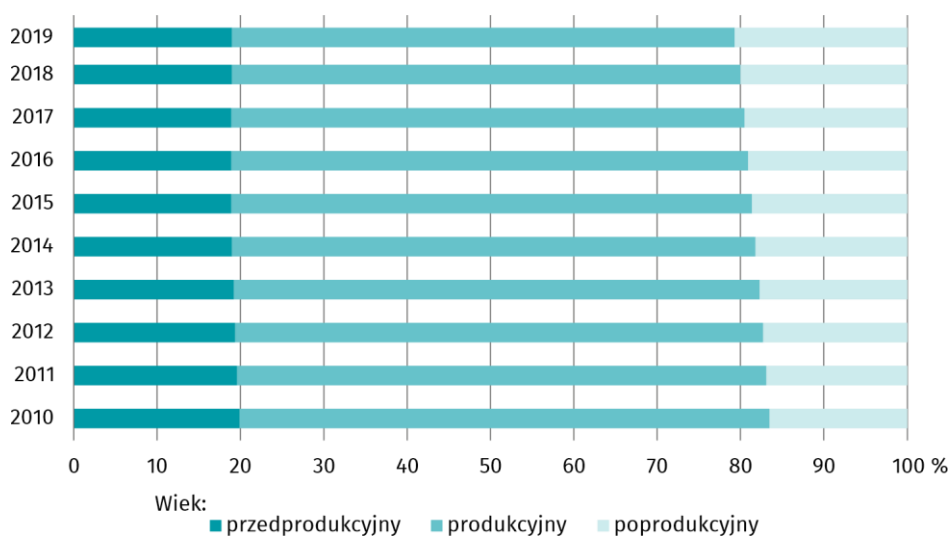
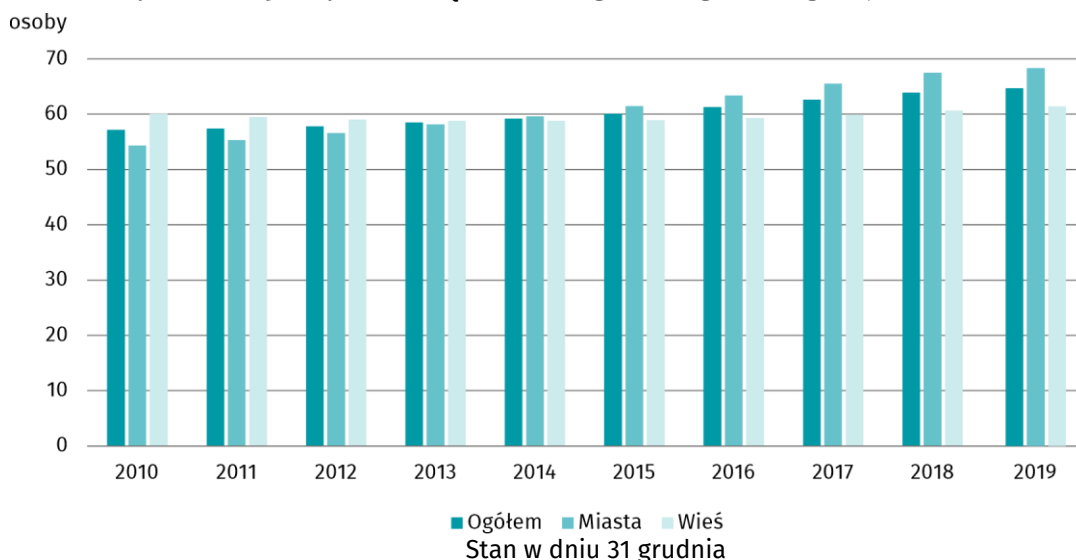
Zróżnicowanie współczynnika zaobserwowano pod względem miejsca zamieszkania. W omawianym roku, w miastach województwa małopolskiego współczynnik obciążenia demograficznego wynosił 69 osób i był wyższy o 7 osób niż na wsi, podczas gdy w 2010 r. wynosił on 54 (na wsi – 60).

Na poziomie powiatów w 2019 r. wartość tego współczynnika była zróżnicowana i wahała się od 70 osób w Tarnowie i powiecie miechowskim do 58 osób w powiecie dąbrowskim. W latach 2010–2019 najwyższym wzrostem współczynnika obciążenia demograficznego charakteryzował się Kraków (o 16 osób), natomiast spadek zaobserwowano w powiatach limanowskim, nowosądeckim i tarnowskim (po 1 osobie).

Spośród gmin w 2019 r. najwyższa wartość współczynnika obciążenia demograficznego wystąpiła w gminie Słaboszów (76 osób), a najniższa w gminie Bolesław w powiecie dąbrowskim (51 osób). Na przestrzeni dziewięciu lat najwyższym wzrostem współczynnika charakteryzowała się gmina Olkusz (o 21 osób), natomiast największy spadek odnotowano w gminie Słopnice (o 13 osób).

Prognozuje się, że w 2030 r. współczynnik obciążenia demograficznego osiągnie najwyższe wartości w gminach miejskich Gorlice (87,1) i Zakopane (87,0), a w dalszej kolejności w gminie Krynica-Zdrój (85,9), Gręboszów (85,7), Chrzanów (85,5). W gminie Gręboszów będzie notowany największy wzrost tego wskaźnika w prognozowanym okresie (o około 35 osób więcej niż w 2019 r.). Najkorzystniejsze, czyli najniższe wartości w 2030 r. wskaźnik będzie przyjmował w gminach: Bystra Siedzina (62,0), Jabłonka (62,6) oraz Michałowice (62,9).

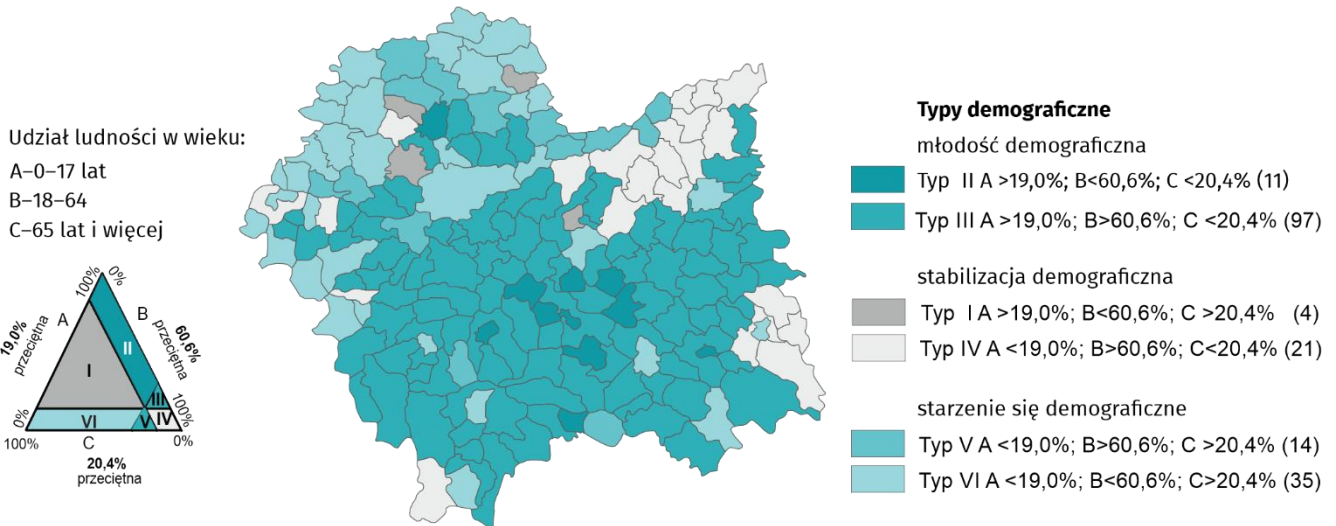
Wykres 7. Współczynnik obciążenia demograficznego według miejsca zamieszkania

Pomimo wolno postępującego procesu starzenia się społeczeństwa w województwie małopolskim, typologia trójkąta Osanna, uwzględniająca strukturę ekonomicznych grup wieku, pozwoliła na zakwalifikowanie województwa małopolskiego do grupy województw młodych demograficznie. Województwo zaliczono do typu młodości demograficznej (typ III), ponieważ udział dzieci i młodzieży w wieku poniżej 18 lat był większy od przeciętnego w kraju o 0,9 p. proc. i wynosił 19,0%, udział ludności w wieku 18–64 lat był większy o 0,6 p. proc. i wynosił 60,6%, a udział ludności w wieku 65 lat i więcej był mniejszy o 1,5 p. proc. od średniego w kraju i wynosił 20,4%.

W 2019 r., spośród 182 gmin w województwie małopolskim, do młodych demograficznie zaliczono 108 gmin. Gminy, w których udział dzieci i młodzieży był większy od przeciętnego w województwie (19,0%), a udział ludności w wieku 65 lat i więcej był mniejszy od przeciętnej (20,4%), położone były głównie w południowej i wschodniej części województwa.

Mapa 5. Klasyfikacja gmin według ekonomicznych grup wieku – Trójkąt Osanna w 2019 r.

Do typów V i VI, które oznaczają starzenie się ludności, należało 49 gmin. Gminy, w których udział dzieci i młodzieży był mniejszy od przeciętnego w województwie, a udział osób w wieku poprodukcyjnym wyższy niż przeciętny w województwie, położone były głównie w północnej części województwa. Do typu starzenia demograficznego zakwalifikowano 3 miasta na prawach powiatu: Kraków, Nowy Sącz i Tarnów; 7 gmin miejskich: Bukowno, Gorlice, Jordanów, Oświęcim, Nowy Targ, Suchą Beskidzką i Zakopane; 22 gminy miejsko-wiejskie i 17 gmin wiejskich. Pozostałe 25 gmin wykazało się stabilizacją demograficzną.

3. Ruch naturalny ludności

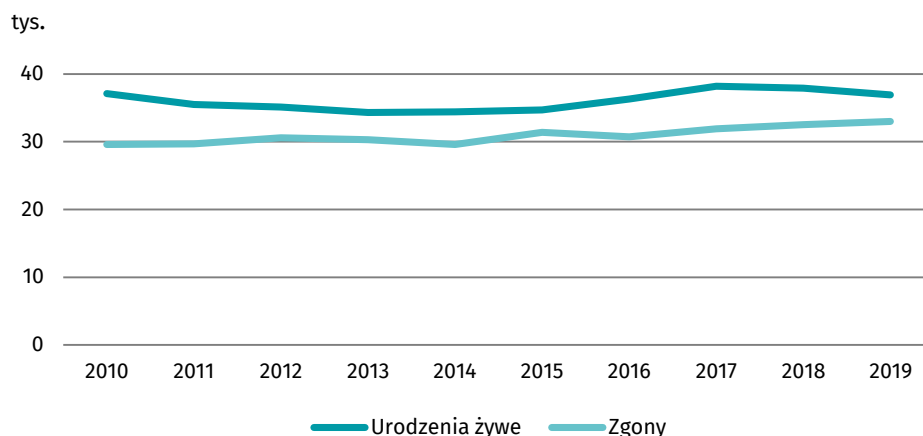
W 2019 r. w porównaniu z 2010 r. spadła liczba zgonów niemowląt, jak i liczba urodzeń żywych, zwiększyły się wartości współczynników płodności i dzietności, które jednak w dalszym ciągu nie osiągnęły nawet dolnej granicy stabilnego rozwoju demograficznego. Ponadto zaobserwowano spadek liczby zawartych małżeństw, wzrost liczby zgonów i rozwodów.

Przyrost naturalny

W 2019 r. w województwie małopolskim przyrost naturalny wynosił plus 4,0 tys. osób (plus 7,4 tys. w 2010 r.). Współczynnik przyrostu naturalnego na 1000 ludności był również dodatni i wynosił plus 1,2 wobec plus 2,2 w 2010 r. W poziomie tego wskaźnika wystąpiło zróżnicowanie między miastem i wsią, wskaźniki natężenia na 1000 ludności wyniosły odpowiednio: plus 0,4 i plus 1,9 (w 2010 r. – miasta plus 1,3; wieś plus 3,1).

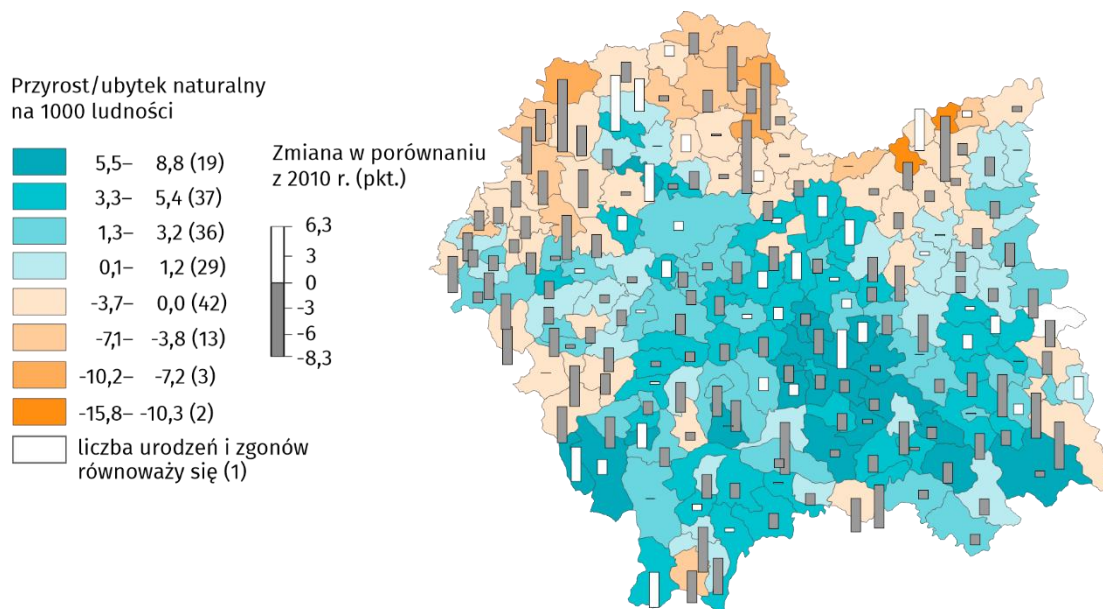
Według prognozy w województwie małopolskim do 2020 r. będzie utrzymywał się dodatni przyrost naturalny – na wsi do 2030 r., w miastach – przez cały prognozowany okres przyrost naturalny będzie ujemny. W 2040 r. przyrost naturalny w przeliczeniu na 1000 ludności wyniesie minus 3,1; w miastach – minus 5,1; na wsi – minus 1,4.

Wykres 8. Ruch naturalny ludności

Wśród 22 powiatów, najwyższy poziom współczynnika przyrostu naturalnego na 1000 ludności obserwowano w powiecie limanowskim (plus 5,0), a najniższy w miechowskim (minus 4,7). Na przestrzeni dziewięciu lat najkorzystniejsze zmiany omawianego wskaźnika zaobserwowano w Krakowie (wzrost o 1,0 p. prom.), największy spadek wystąpił w Nowym Sączu (o 3,7 p. prom.)

W 2019 r. spośród 182 gmin województwa małopolskiego, w 121 gminach odnotowano dodatni przyrost naturalny (w 147 gminach w 2010 r.). Najwyższy poziom współczynnika przyrostu naturalnego na 1000 ludności wystąpił w gminie Laskowa (plus 8,8), a najniższy w gminie Bolesław w powiecie dąbrowskim (minus 15,8). Równowagę liczby urodzeń z liczbą zgonów odnotowano w gminie Stryszawa. W 2010 r. gminą o najkorzystniejszym współczynniku przyrostu naturalnego była gmina Łabowa (plus 10,3‰), najmniejsze natężenie tego zjawiska zanotowano w gminie Bolesław w powiecie dąbrowskim (minus 8,4‰).

Mapa 6. Ruch naturalny w 2019 r.

Według prognozy w 2030 r. w 106 na 182 gmin notowany będzie dodatni przyrost naturalny na 1000 ludności. Najwyższą wartość wskaźnika będzie notowana w gminach: Słupnice (8,4), Łabowa (6,4) i Kamionka Wielka (6,0). Najmniej korzystna

Współczynnik dynamiki demograficznej to stosunek liczby urodzeń żywych w danym okresie (najczęściej 1 roku) do liczby zgonów w tym okresie (liczba urodzeń przypadająca na 1 zgon).

sytuacja wystąpi w gminie miejskiej Oświęcim (wskaźnik osiągnie wartość minus 6,4), a w dalszej kolejności w gminie Chrzanów (minus 6,2), Bukowno (minus 5,9), Olkusz oraz w Tarnowie (po minus 5,5).

W 2019 r. w województwie małopolskim współczynnik dynamiki demograficznej wynosił 1,12 wobec 1,25 w 2010 r. Wśród powiatów najwyższą wartość współczynnika zanotowano w powiatach limanowskim i nowosądeckim (po 1,58), a najniższą w miechowskim (0,64).

Urodzenia i dzietność kobiet

W 2019 r. w województwie małopolskim zarejestrowano 36,9 tys. urodzeń żywych, tj. o 0,3% mniej niż w 2010 r. Na wsi urodziło się 19,4 tys. dzieci, tj. o 10,5% więcej niż w miastach. Współczynnik urodzeń żywych wynosił 10,9‰; w miastach – 10,7‰; na wsi – 11,0‰ (w 2010 r. odpowiednio: ogółem – 11,1‰; w miastach – 10,4‰; na wsi 11,8‰).

W powiatach województwa małopolskiego obserwowano znaczne zróżnicowanie liczby urodzeń na 1000 ludności. Najwyższą wartość współczynnika odnotowano w powiecie limanowskim (13,7‰), a najniższą w chrzanowskim (8,1‰).

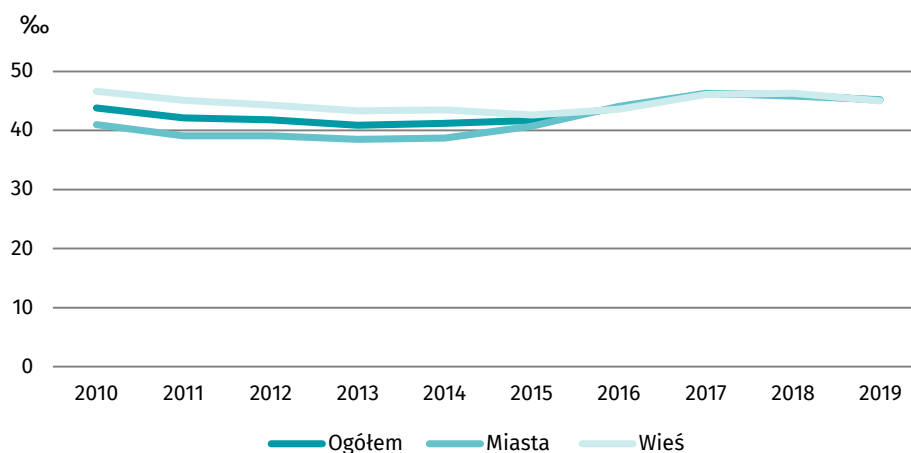
W przekroju gminnym najwyższe natężenie urodzeń żywych na 1000 ludności odnotowano w gminie Lipnica Wielka – blisko 16 urodzeń, a najniższe – ponad 5 urodzeń w gminie Bolesław w powiecie olkuskim. Na przestrzeni ostatnich dziewięciu lat najkorzystniejsze zmiany wskaźnika urodzeń zaobserwowano w gminie Dobra (wzrost o 3,4 p.

Współczynnik płodności to stosunek liczby urodzeń żywych w danym okresie do liczby kobiet będących w wieku rozrodczym (15-49 lat).

prom.), największy spadek urodzeń na 1000 ludności wystąpił w gminie Pątecznica (o 5,2 p. prom.).

Kolejną miarą natężenia urodzeń jest współczynnik płodności kobiet, który w badanym roku w województwie małopolskim wynosił 45,1‰ wobec 43,8‰ w 2010 r. Zarówno w miastach jak i na wsi, na 1000 kobiet w wieku od 15–49 lat przypadano przeciętnie 45 urodzeń żywych (w 2010 r. wskaźnik ten był bardziej zróżnicowany i wyniósł odpowiednio 41,0‰ i 46,6‰).

Współczynnik dzietności to suma cząstkowych współczynników płodności. Oznacza liczbę dzieci, które urodziłyby przeciętnie kobieta w ciągu całego okresu rozrodczego (15–49 lat) przy założeniu, że w poszczególnych fazach tego okresu rodziłyby z intensywnością obserwowaną w badanym roku, tzn. przy przyjęciu cząstkowych współczynników płodności z tego okresu za niezmiennie.

Współczynnik dzietności ogólnej powinien kształtować się na poziomie od 2,10 do 2,15, co oznacza, że na statystyczną kobietę w wieku 15–49 lat przypada średnio dwoje dzieci w ciągu całego okresu rozrodczego. Wówczas wielkość ta staje się korzystna dla stabilnego rozwoju demograficznego.

Wykres 9. Współczynnik płodności

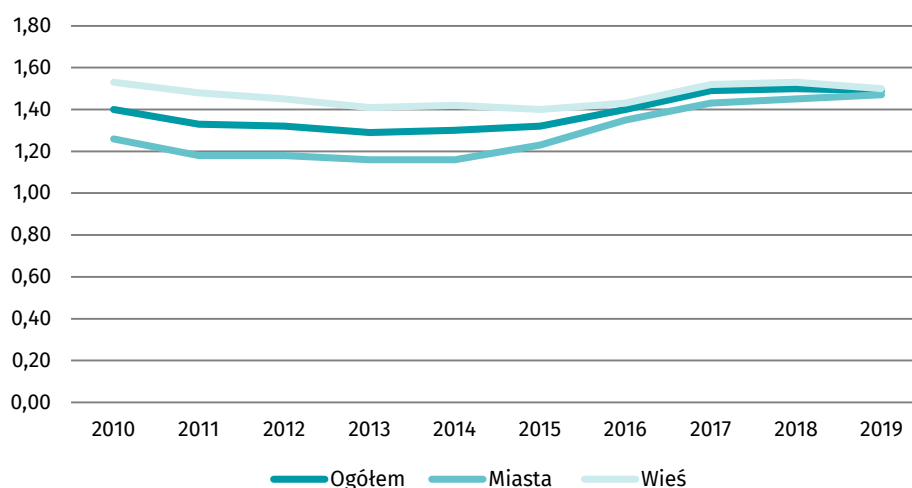
Najwyższy poziom współczynnika płodności odnotowano w powiecie limanowskim (55,8‰). Najniższą liczbę urodzeń przypadającą na 1000 kobiet w wieku 15–49 lat obserwowano w powiecie olkuskim (35,9).

W 2019 r. w żadnym z powiatów województwa małopolskiego poziom urodzeń nie zagwarantował prostej zastępowalności pokoleń.

Po czterech latach tendencji rosnącej współczynnika dzietności w 2019 r. obniżył się i wyniósł 1,49 (wobec 1,40 w 2010 r.). W miastach województwa współczynnik kształtował się na poziomie 1,47 (1,26 w 2010 r.), a na wsi – 1,49 (1,53 w 2010 r.).

W 2019 r., najwyższy współczynnik dzietności odnotowano w powiecie limanowskim – 1,83, a najniższy wystąpił w powiecie dąbrowskim – 1,21.

Wykres 10. Współczynnik dzietności ogólnej

Umieralność

W 2019 r. w województwie małopolskim zmarło 33,0 tys. osób, tj. o 11,3% więcej niż w 2010 r. W miastach zarejestrowano 16,9 tys. zgonów, tj. o 5,4% więcej niż na wsi. Nadal widoczne jest zjawisko nadumieralności mężczyzn względem kobiet.

W 2019 r. odnotowano o 5,0% więcej zgonów mężczyzn niż zgonów kobiet (o 6,8% w 2010 r.). Udział zgonów mężczyzn w ogólnej liczbie zgonów wynosił 51,2% i był nieznacznie niższy niż w 2010 r. (51,6%).

Współczynnik zgonów na 1000 ludności wynosił 9,7, w miastach – 10,3, na wsi – 9,1 (w 2010 r. – ogółem 8,9; miasta 9,1; wieś 8,7).

Najniższą wartość współczynnika zgonów odnotowano w powiecie nowosądeckim (7,9‰), a najwyższą w powiecie miechowskim (13,2‰). W 2010 r. powiatem o najniższej wartości omawianego współczynnika był Nowy Sącz (7,5‰), natomiast o najwyższym – powiat miechowski (12,3‰).

W gminach rozpiętość współczynnika zgonów na 1000 ludności jest znacznie bardziej zróżnicowana niż w powiatach. Najmniej, tj. 5 zgonów na 1000 ludności odnotowano w gminie Łabowa, a najwięcej – blisko 26 zgonów w gminie Bolesław w powiecie dąbrowskim. W latach 2010–2019 najwyższym wzrostem współczynnika zgonów charakteryzowała się gmina Bolesław w powiecie dąbrowskim (o 10,5 p. prom.), natomiast najgłębszy spadek odnotowano w gminie Sułszowa (o 4,4 p. prom.).

Małżeństwa i rozwody

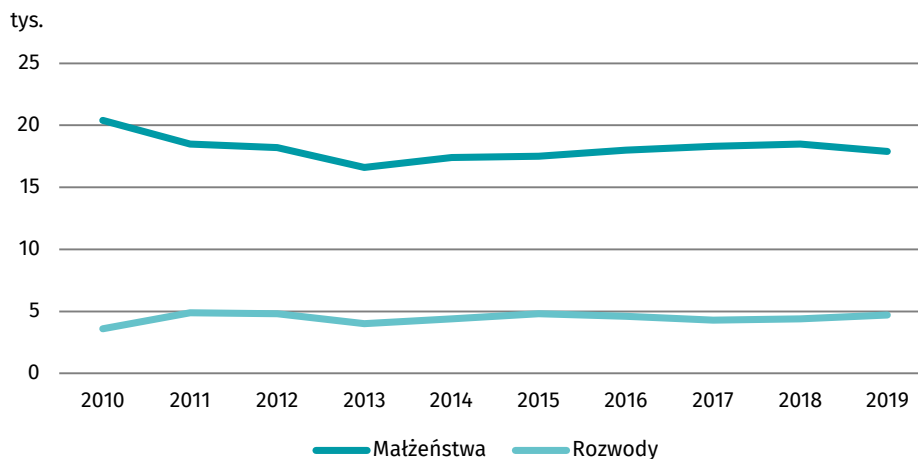
W 2019 r. w województwie małopolskim zawarto 17,9 tys. związków małżeńskich, tj. o 12,2% mniej niż w 2010 r. Na wsi zawarto 9,1 tys. małżeństw, tj. o 3,4% więcej niż w miastach.

Współczynnik małżeństw wyrażający liczbę zawartych małżeństw na 1000 ludności w 2019 r. wynosił 5,3 (6,1 w 2010 r.), przy czym w miastach wynosił 5,4 i był o 0,2 p. prom. wyższy niż na wsi (w 2010 r. – 5,8, tj. o 0,8 p. prom. niższy).

W układzie powiatowym województwa małopolskiego, najwięcej małżeństw na 1000 ludności odnotowano w Krakowie (6,2), a najmniej w powiecie olkuskim (4,2).

W przekroju gmin, współczynnik natężenia małżeństw charakteryzowała większa rozpiętość niż w powiatach. Najwięcej, tj. ponad 9 małżeństw na 1000 ludności przypadają w gminie Lipnica Murowana, a najmniej, tj. 2 małżeństwa na 1000 ludności odnotowano w gminie Bolesław w powiecie olkuskim i Spytkowice w powiecie nowotarskim.

Wykres 11. Małżeństwa i rozwody

W 2019 r. w województwie małopolskim sądy orzekły prawomocnie 4,7 tys. rozwodów, tj. o 30,0% więcej w porównaniu z 2010 r. Współczynnik rozwodów na 1000 ludności w wieku 20 lat i więcej wynosił 1,8 wobec 1,4 w 2010 r. W miastach intensywność tego zjawiska była wyższa niż na wsi. W 2019 r. współczynniki natężenia na 1000 ludności wynosiły odpowiednio 2,4 i 1,1.

Najwyższe natężenie rozwodów – przekraczające 2 rozwody na 1000 ludności w wieku 20 lat i więcej obserwowano w Tarnowie, natomiast najniższe – nieprzekraczające 1 rozwód odnotowano w powiecie nowosądeckim.

4. Migracje¹ ludności

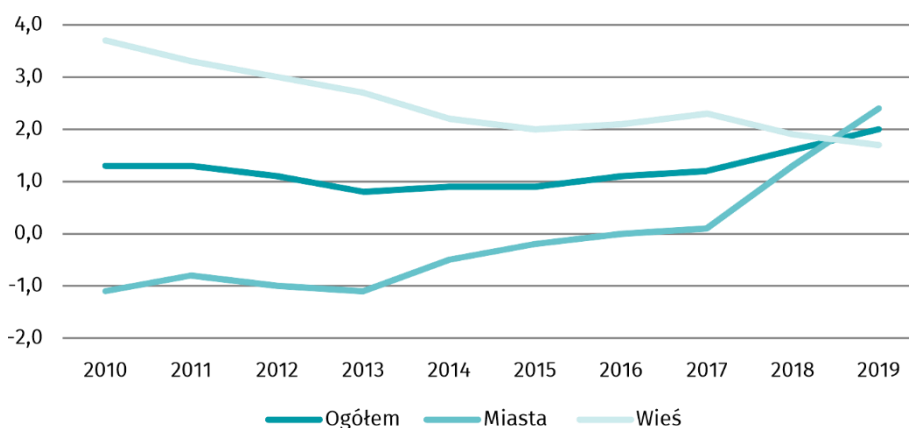
W województwie małopolskim w latach 2010–2019 napływ ludności przekraczał wielkość odptywu ludności, co spowodowało, że utrzymywało się dodatnie saldo migracji na pobyt stały. W 2019 r. wynosiło plus 6,9 tys. osób wobec plus 4,4 tys. osób w 2010 r. Do 2013 r. występowała niewielka tendencja spadkowa dodatniego salda (plus 2,8 tys. osób), a

¹ W prognozie ludności wykorzystuje się migracje na pobyt stały. Opracowana przez GUS prognoza sięga 2050 r., jednakże wielkości migracji są trudne do przewidzenia w tak odległym horyzoncie czasowym. W związku z tym, podjęto próbę przewidzenia skali migracji do 2035 r., a w dalszych latach – przyjęto poziom migracji z 2035 r.

od 2014 r. notowano wzrost zjawiska. Zgodnie z prognozą saldo migracji na pobyt stały wyniesie plus 3,7 tys. osób w 2030 r. i plus 3,9 tys. osób w 2040 r.

Saldo migracji na pobyt stały w przeliczeniu na 1000 ludności w 2019 r. wynosiło plus 2,0 wobec plus 1,3 w 2010 r. W miastach współczynnik natężenia wynosił plus 2,4‰ (minus 1,3‰ w 2010 r.), a na wsi – plus 1,7‰ (plus 3,7‰). Według prognozy wskaźnik wyniesie plus 1,1‰ w 2030 r. i plus 1,2‰ w 2040 r.

W miastach województwa w latach 2010–2015 notowano ujemne saldo migracji stałej w przeliczeniu na 1000 ludności (z minus 1,2 w 2010 r. do minus 0,2 w 2015 r.). Od 2016 r. utrzymuje się dodatnie saldo. Natomiast na wsi w latach 2010–2015 występowało malejące saldo dodatnie (z plus 3,7‰ w 2010 r. do plus 2,0‰ w 2015 r.), od 2016 r. następuje zwiększanie się salda.

Wykres 12. Ogólne saldo migracji na pobyt stały na 1000 ludności

Spośród powiatów województwa małopolskiego, najwyższe saldo migracji stałej na 1000 ludności w ostatnich latach utrzymywało się w powiecie wielickim (w 2019 r. plus 12,8, w 2010 r. plus 12,7), następnie w Krakowie (w 2019 r. plus 9,0, w 2010 r. plus 0,5) oraz w powiecie krakowskim (w 2019 r. plus 7,2, w 2010 r. plus 10,0), a najniższe w Tarnowie (w 2019 r. minus 5,9, w 2010 r. minus 4,7).

W 2019 r. w 70 na 182 gminy województwa współczynnik osiągnął wartości dodatnie. Najwyższe wartości współczynnika od lat odnotowuje się w gminach położonych wokół Krakowa, tj. w gminie Wielka Wieś (plus 21,8), Zielonki (plus 20,5), Niepołomice (plus 18,9), Michałowice (plus 17,9), Kocmyrzów-Luborzyca (plus 14,9), Wieliczka (plus 14,7). W 111 gminach wartość współczynnika była ujemna, przy czym najniższe wartości odnotowano w gminie Rytro (minus 11,1), Radziemice (minus 10,3), Bolesław w powiecie dąbrowskim (minus 10,1), Wojnicz (minus 9,9), Tuchów (minus 8,5). W gminie wiejskiej łąszce niższe liczba zameldowań była równa liczbie wymeldowań. W 2010 r. do najbardziej wyludniających się gmin należały gminy miejskie Gorlice i Grybów oraz gminy Krynica-Zdrój i Szczawnica.

Według prognozy w 2030 r. w 70 gminach wystąpi ujemne saldo migracji na pobyt stały. W przeliczeniu na 1000 ludności największe ujemne saldo migracji wystąpi w gminie miejskiej Grybów i gminie Krynica-Zdrój (po minus 5,6), a w dalszej kolejności w gminie miejskiej Gorlice (minus 5,3) i Tarnowie (minus 4,7). Wskaźnik przyjmie najwyższe korzystne wartości w sąsiadujących z Krakowem gminach: Zielonki (13,2), Michałowice (10,1), Wielka Wieś oraz Niepołomice (po 9,7).

Mapa 7. Migracje wewnętrzne i zagraniczne na pobyt stały w 2019 r.

Województwo małopolskie jest atrakcyjnym miejscem zamieszkania. W 2019 r., podobnie, jak i latach poprzednich, liczba osób zameldowanych w ruchu wewnętrznym na pobyt stały była wyższa od liczby wymeldowanych. Saldo migracji wewnętrznych wynosiło plus 5,9 tys. osób (plus 3,7 tys. w 2010 r.). Prognozuje się, że saldo migracji wewnętrznych w województwie małopolskim będzie się zmniejszać i wyniesie plus 2,7 tys. w 2030 r. i plus 2,6 tys. w 2040 r.

Do miast województwa przybyło na stałe 21,0 tys. osób, saldo migracji wewnętrznej wynosiło plus 3,3 tys. osób (minus 2,1 tys. w 2010 r.). Na stałe zamieszkanie na wsi zdecydowało się 18,5 tys. osób. Saldo migracji wewnętrznej na pobyt stały na wsi było dodatnie i wynosiło plus 2,6 tys. osób (plus 5,7 tys. 2010 r.).

Spośród powiatów najwyższe dodatnie saldo migracji wewnętrznej odnotowano w Krakowie (plus 6,3 tys. osób). Natomiast spośród 18 powiatów, w których wystąpiło ujemne saldo migracji, najniższe saldo wystąpiło w Tarnowie (minus 0,5 tys. osób).

W województwie małopolskim zameldowało się na stałe 13,0 tys. osób z terenu innych województw, a wymeldowało się do innych województw 7,1 tys. mieszkańców. Najliczniej meldunku na stałe dokonały osoby z województw graniczących z małopolskim, tj. śląskiego (3,7 tys. osób), podkarpackiego (3,2 tys. osób) i świętokrzyskiego (1,7 tys. osób). Opuszczający województwo na miejsce stałego pobytu wybrali województwo śląskie (2,2 tys. osób) i mazowieckie (1,4 tys. osób). Największa liczba ludności z innych województw na stałe osiedliła się w Krakowie (7,5 tys. osób) oraz w powiatach graniczących z Krakowem, tj. w krakowskim (1,0 tys. osób) i wielickim (0,6 tys. osób). Równocześnie najwięcej osób wymeldowało się do innego województwa z Krakowa (2,0 tys. osób).

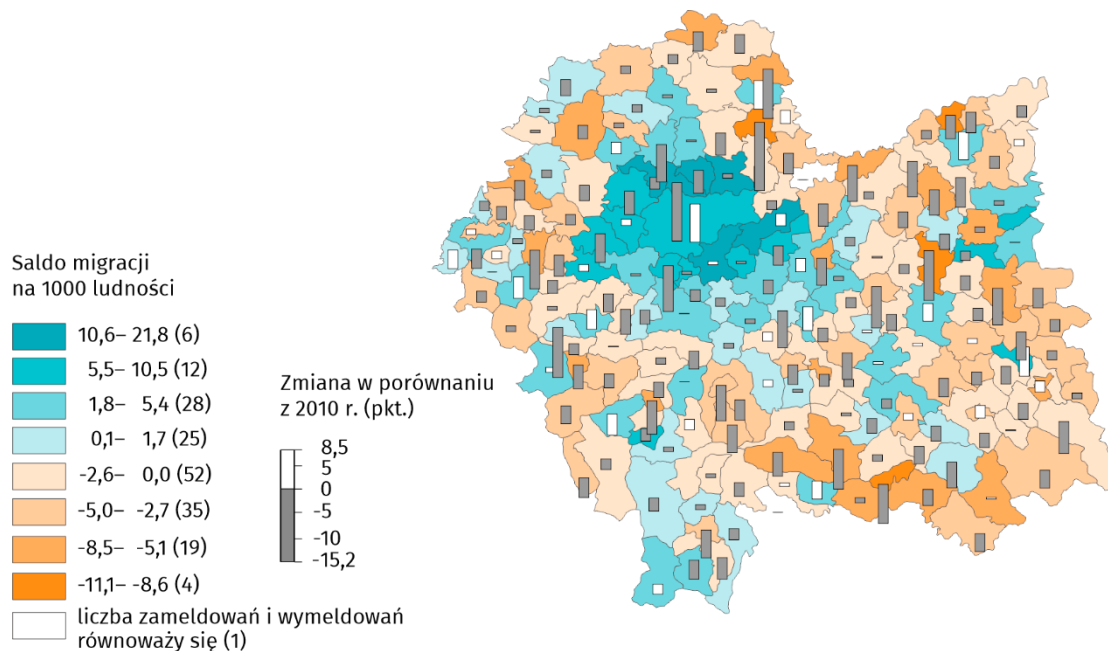
W 2019 r. zaobserwowano korzystne zjawisko dodatniego salda migracji zagranicznej (plus 1,0 tys. osób). W latach 2010–2012 saldo migracji zagranicznej było dodatnie – wyjątek stanowiły lata 2013–2014, w których odnotowano ujemne jego wartości (odpowiednio: minus 1,0 tys. i minus 0,6 tys.). W 2019 r. na pobyt stały w województwie małopolskim zameldowało się z zagranicy 2,0 tys. osób (tyle samo w 2010 r.), a wymeldowało się 1,1 tys. osób (1,2 tys. w 2010 r.). Dla województwa małopolskiego prognozuje się wzrost wielkości imigracji, przy jednoczesnym zmniejszeniu wielkości emigracji. W efekcie, w 2040 r. saldo migracji zagranicznych będzie dodatnie i wyniesie plus 1,2 tys. osób.

W 2019 r., obserwowano nasilony ruch migracyjny z Wielkiej Brytanii, Ukrainy i Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. Z Wielkiej Brytanii odnotowano 455 imigrantów oraz 216 emigrantów; z Ukrainy 242 imigrantów; a do Stanów Zjednoczonych wyjechało 216 emigrantów.

Największa przewaga imigrantów (powyżej 100 osób) w Krakowie oraz w powiecie krakowskim spowodowała wystąpienie dodatniego salda migracji zagranicznej (odpowiednio 641 i 117 osób). Do powiatów, z których najwięcej osób wyjechało na pobyt stały, należało miasto Tarnów, co spowodowało ujemne saldo (minus 138 osób).

Wśród gmin województwa, najwięcej osób z zagranicy na stałe miejsce zamieszkania wybrało Kraków (768 osób), a w dalszej kolejności gminę Wieliczkę (37 osób). Najwięcej zdecydowało się wyjechać na stałe z Tarnowa (188 osób).

Według stanu w dniu 31 grudnia 2019 r. na pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące, w województwie zameldowało się 46,9 tys. osób. Jednocześnie zarejestrowano 41,8 tys. osób czasowo nieobecnych w miejscu stałego zamieszkania. Saldo migracji czasowej, które wynika z różnicy zameldowań na pobyt czasowy a czasowo nieobecnych w miejscu stałego zameldowania ponad 3 miesiące, było dodatnie i wynosiło 5,0 tys. osób. Natężenie salda migracji czasowej na 1 tys. ludności w województwie małopolskim było dodatnie i wynosiło plus 1,5. Zróżnicowanie salda migracji czasowych zaobserwowano na poziomie miast i wsi. Od wielu lat w miastach województwa małopolskiego odnotowuje się dodatnie saldo, które w 2019 r. wynosiło plus 8,9 tys. osób, natomiast na wsi utrzymuje się ujemne saldo, które w 2019 r. wynosiło minus 3,9 tys. osób.

Dodatnie saldo migracji czasowych odnotowano w 5 powiatach województwa małopolskiego: Krakowie (8,4 tys. osób), Tarnowie (0,6 tys.), krakowskim (0,5 tys.), wielickim (0,3 tys.) i Nowym Sączu (0,1 tys. osób). Pozostałe powiaty osiągnęły ujemne saldo migracji czasowych.

Najwięcej osób na pobyt czasowy (oprócz miast na prawach powiatu), zameldowało się w gminie Wieliczka (649 osób) oraz Oświęcimiu (474 osoby).